Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31625
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

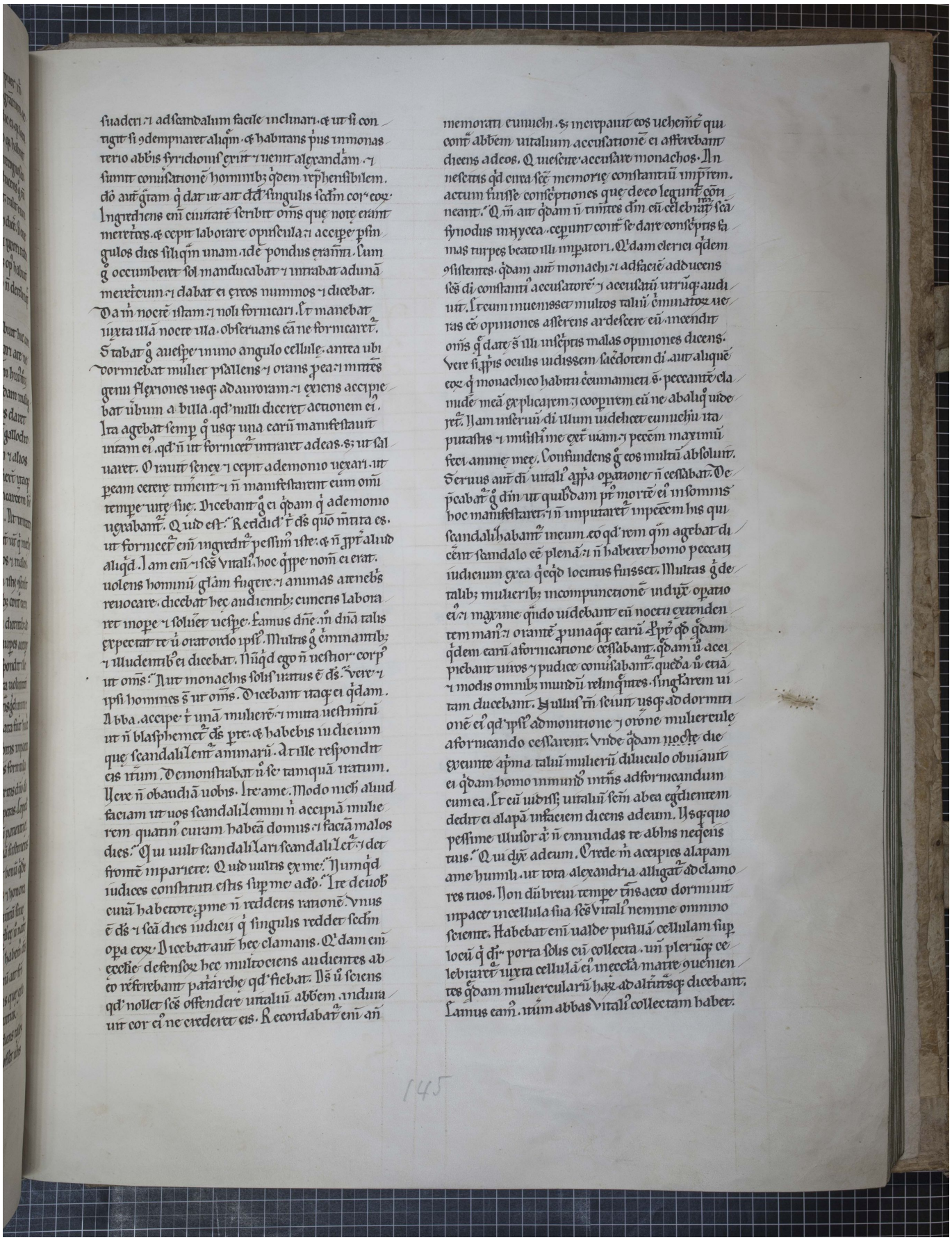

suaden⁹ ⁊ ad scandalum facile inclinari. ⁊ ut si con
tigit si ꝺ̄ dempnaret aliq̄m. ⁊ habitans ꝑ⁹ius inmonas
terio abbis syrichonis ꝯrit⁹ ⁊ uenit alexandr̄iam. ⁊
sumit conu⁹ationē hominib⁹ q̄dem rep̄hensibilem.
ꝺ̄o aut⁹ gr̄am q̄ dat ut aut ꝺ̄t singulis sc̄dm cor⁹ eor
ingrediens eñ cunctē scribit oñs q̄e note erant
meritis. ⁊ cepit laborare opuscula ⁊ accipe ꝑsin
gulos dies siliq̄m unam. ⁊ de pondus erarñ. Cum
q̄ occumberet sol manducabat ⁊ inuitabat aduñ
meritcum ⁊ dabat ei ꝯcos numos ⁊ dicebat.
Da mi nocte istam ⁊ noli fornicari. Ꝛ manebat
iuxta illā nocte illa. obseruans eā ne fornicar⁹.
S tabat q̄ aliq̄spe in uno angulo cellule. antra ubi
dormiebat mulier psallens ⁊ orans pea⁹ minis
genu flexiones usq; ad aurora. ⁊ exiens accipie
bat ūbum a billa. qd' nulli diceret actionem ei.
Ira agebat semp q̄ usq; una earū manifestauit
uitam ei. qd' ñ ut fornicet⁹ intrauit ad eas. s; ut sal
uaret. Oraut⁹ senex ⁊ cepit ademonio uexari. ut
peam ceteris timent⁹ ⁊ ñ manifestarent cum oñi
tempe uite sue. Dicebant q̄ ei q̄dam q̄ ademonio
uexabant⁹. Quid est. Recedit⁹ ꝺ̄s quo mitra es.
ut fornicet⁹ eñ ingredi⁹ pessim⁹ ille. ⁊ ñ ꝑt aliud
aliq̄d. Iam eñ ⁊ ipse⁹ Vitalis hoc q̄ppe nosc⁹ ei erat.
uolens hominū gl̄ām fugere. ⁊ animas arnebis
reuocare. dicebat hec audientib⁹ cunctis labora
ret mope ⁊ solu⁹et uespe. Eamus ꝺn̄e. m̄ ꝺn̄a talis
expectat⁹ te ū orat⁹ orclo ipse⁹. Multis q̄ eminentib⁹
⁊ illudentib⁹ ei dicebat. Nūq̄d ego ñ uestior⁹ corp⁹
ut oñs. Aut monachis solis⁹ uatus ē ꝺ̄s. Vere ⁊
ipsi homines s⁹ ut oñs. Dicebant utiq; ei q̄dam.
Abba. accipe t̄ unā mulierē. ⁊ mitra uestimēti
ut ñ blasphemet⁹ ꝺ̄s ꝑt⁹. et habebis ui dicium
que scandalizent animarū. Ille respondit
eis ita. Demonstrabat ū se⁹ tanquā uatum.
Vere ñ obaudiā uobis. Ire ame. Modo nich aliud
faciam ut uos scandalizemini ñ accipiā mulie
rem. quatin⁹ curam habeā domus ⁊ faciā malos
dies. Qui uult scandalizari scandalizet⁹ ⁊ de
fronte⁹ imparietur. Quid uultis exme. Nūmq̄d
iudices constituti estis sup me ad'o. Ire deuob
cunā habeo⁹te. p me ñ reddentis rationē. Vnus
ē ꝺ̄s ⁊ sēā dies iudicii q̄ singulis reddet⁹ sc̄dm
opa eor⁹. Dicebat aut⁹ hec clamans. Q̄dam eñ
ecclie defensor hec multociens audientes ab
eo referebant patriarche. qd' fiebat. Ds ū sciens
qd' nollet sēs offendere uitaliū abbem. indura
uit cor ei ne crederet eis. Recordabat⁹ eñ an
memorati eunuchi. s; mirpaut⁹ eos uchemēt⁹ qui
cont⁹ abbem uitalium accusatione⁹ ei afferebant
dicens ad eos. Q̄ uiscere accusare monachos. In
nescitis q̄d cinta sēt⁹ memorie⁹ constantinū imperē.
actum fuisse⁹ consep⁹tiones que de eo leguntur⁹ con
ueant⁹. Q̄ m aut⁹ q̄dam ñ timēs ꝺm eñ celebrat⁹ sca
synodus in ycea. ccpunt⁹ cont⁹ se dare consep⁹tis fa
mas turpes beato illi imperatori. Q̄dam clerici q̄dem
⁹sistentes. q̄dam aut⁹ monachi. ⁊ ad faciē adducens
sēs ꝺi constantin⁹ accusatorē⁹ ⁊ accusatū utrūq; audi
uit. Ire cum inuenisset⁹ multos talium⁹ eminatos⁹ ue
ras⁹ eē opiones asserens ardescere eū in cendit
oñs q̄ dare⁹ s illi insep⁹tas malas opiones dicens.
Vere si ꝑ⁹ oculos uidissem sacꝺotem ꝺi aut aliquē
eor⁹ q̄ monachicū habitū ꝯinquinari⁹ s. peccantē cla
mide mea ꝰ explicarem. ⁊ cooperirem eū ne abaliq̄ uide
ret⁹. Iam miserū ꝺi ullum uidebat⁹ eunuchū ita
putastis. ⁊ mussitā me exi⁹ uam. ⁊ peccē maximū
fecī animę mee. Confundens q̄ eos multū absolut⁹.
Seruus aut⁹ ꝺi uitalis⁹ ap̄a oratione⁹ ñ cessabat⁹. De
precabat⁹ q̄ ꝺm ut quibꝺam p⁹ morte⁹ ei insomnis
hoc manifestaret. ⁊ ñ imputaret⁹ impetē his qui
scandalizabant⁹ meum. eo qd' rem q̄m agebat ꝺi
cent⁹ scandalo⁹ ē plenā. ⁊ ñ haberet⁹ homo peccati
iudicium exea q̄ eq̄ꝺ locutus fuisset⁹. Multas q̄ de
talib⁹ mulierib⁹ incompunctione⁹ inuit⁹ oratio
ei⁹. ⁊ maxime quido uidebant⁹ eū noctu extenden
tem manū⁹ ⁊ orantē⁹ p una q̄q⁹ earū. Ppt⁹ eo⁹ q̄dam
q̄dem earū a fornicatione⁹ cessabant. q̄dam ū acci
piebant⁹ uiros⁹ ⁊ pudice conuiuabant⁹. queda ū etiā
⁊ modis omnib⁹ mundū relinq̄mes. singlarem ui
tam ducebant. Nullus⁹ tñ seruus usq; ad' dormi
one⁹ ei⁹ qd' ipse⁹ admonitione⁹ ⁊ oratione⁹ mulierculę
a fornicando cessarent⁹. Vnde q̄dam nocte⁹ die
exeunte ap̄a talium⁹ mulierū diuiculo obuiauit
ei q̄dam homo in mundo⁹ intus⁹ ad fornicandum
cum ea. Ire eū uidit⁹ uitalis⁹ scīs⁹ ab ea eg̃dientem
dedit⁹ ei alapā in faciem⁹ dicens ad eum. Vsq; quo
pessime illusor ā⁹ ñ emundas⁹ te ab his⁹ nescis
tuis. Qui dix⁹ ad eum. Crede m⁹ accipies alapam
ame humili. ut tota alexandria alligat⁹ ad clamo
res tuos. Non ꝺū breui tempe⁹ tris acto⁹ dormiunt
in pace⁹ in cellula sua sēs Vitalis⁹ nemine⁹ omnino
sciente⁹. Habebat enī ualde⁹ pusillā cellulam sup
locū q̄ ꝺi⁹ porta⁹ sibus eū collecta. ubi pleriq; ce
lebrabat⁹ iuxta cellulā ei⁹ mecta⁹ mare⁹ quienien
tes q̄dam mulierculariū hec ad altius⁹ q; dicebant.
Eamus eam. ut⁹ abbas Vitalis⁹ collectam habet.

145